

*Kodėl vyrai nesiklauso,
o moterys nesiorientuoja
žemėlapiuose*

Allan ir Barbara
PEASE

Kolinas ir Džil važiavo į vakarėlį, kuris vyko kitame rajone. Anot nuorodų, važiuoti reikėjo dvidešimt minučių. Jie jau sugaišo 50 minučių, bet kelionės galo nesimatė nė ženklo. Kai jie trečią kartą pravažiavo pro tą patį garažą, Kolinas suirzo, o Džil apniko liūdesys.

Džil: Brangusis, manau, prie garažo reikėtų sukti dešinèn. Sustokim ir pasiklauskim.

Kolinas: Viskas gerai. Žinau, kad tai kažkur čia...

Džil: Bet mes jau vèluojam visà pusvalandį, vakarèlis jau prasidėjo – sustokim ir ko nors paklauskim!

Kolinas: Klausyk, aš žinau, ką darau! Nori vairuoti pati ar leisi man?

Džil: Ne, aš nenoriu vairuoti, bet ir nenoriu visà vakarà važinèti ratais!

Kolinas: Gerai, gal tuomet aš tiesiog apsisuku ir grįžtam namo!

Toks pokalbis ne naujiena daugumai vyrų ir moterų. Moteris negali suprasti, kodėl tas nuostabus vyras, kurį ji myli, taip staiga virsta hormonų audros apimtu Pašėlusiu Maksu vien dėl to, kad pasiklydo. Jei ji pasiklystų, tai paklaustų kelio praeivių, o kas darosi jam? Kodėl jis negali tiesiog prisipažinti, kad nežino?

Kodėl Mozė 40 metų klaidžiojo po dykumą?

Jis nesutiko pasiklausti kelio.

Moterims nesunku pripažinti savo klaidas, nes jų pasaulyje tai stiprina savitarpio ryšius ir pasitikėjimą. Tačiau paskutinis vyras, kuris prisipažino klydęs, buvo generolas Custeris.

SKIRTINGAS SUVOKIMAS

Vyrai ir moterys žiūri į pasaulį skirtingai. Vyrai daiktus, objektus ir jų santykius mato erdviškai, tarsi dėliotų paveikslą iš gabalėlių. Moterys tiesiog suvokia didesnę, platesnę vaizdą ir mato smulkias detales, bet atskiri dėlionės gabalėliai ir jų santykis su greta esančiu gabalėliu yra svarbesni už jų vietą erdvėje.

Vyrams svarbiausia rezultatai, tikslų, statuso ir valdžios siekimas, pergalė varžybose ir kryptingas ėjimas iki galo. Moters supratimas nukreiptas į bendravimą, bendradarbiavimą, harmoniją, meilę, dalijimąsi ir savitarpio santykius. Kontrastas toks ryškus, kad tiesiog nuostabu, kaip išvis vyrams ir moterims šauna į galvą gyventi kartu.

BERNIUKAMS PATINKA DAIKTAI, MERGAITĖMS – ŽMONĖS

Mergaičių smegenys reaguoja į žmones ir veidus, o berniukų – į objektus ir jų pavidalus. Nuo keleto valandų iki kelių mėnesių amžiaus kūdikių tyrimai rodo vieną aiškų dalyką – berniukams patinka daiktai, o mergaitėms – žmonės. Iš moksliskai pamatuojamų skirtumų tarp lyčių matyti, kaip vyrai ir moterys suvokia tą patį pasaulį skirtingai orientuotomis smegenimis. Naujagimes mergaites traukia veidai, jos

gali žiūrėti į akis du tris kartus ilgiau nei berniukai, o kūdikiams berniukams įdomiau stebėti judančius netaisyklingų formų ir struktūrų daiktus.

12 savaičių mergaitės gali atskirti šeimos nuotraukas nuo svetimų, o berniukai – ne, bet berniukai lengviau suranda pamestą žaislą. Šie akivaizdūs skirtumai atsiranda kur kas anksčiau, nei ima veikti visuomeninės sąlygos. Ikimokyklinio amžiaus vaikai buvo tiriama su binokuliniais akių diapjektoriais, kurie vienai akiai rodė objektus, o kitai – žmonių veidus. Vaikų atminties testai parodė, kad mergaitės atsiminė žmones ir jų jausmus, o berniukai – daiktus ir jų formas. Mokykloje mergaitės susėda rateliu, kalbasi ir kiekviena atspindi grupės kūno kalbą. Lyderės atpažinti neįmanoma.

*Mergaitės nori santykių ir bendradarbiavimo,
berniukai – valdžios ir statuso.*

Jeigu mergaitė ką nors pastato, tai paprastai būna ilgas, žemas pastatas, kuriame pabrėžiami įsivaizduojami viduje esantys žmonės, o berniukai varžosi tarpusavyje, kas pastatys didesnę ir aukštesnę statinį. Berniukai bėgioja, šokinėja, eina imtynių ir apsimeta lėktuvais ar tankais, o mergaitės aptarinėja, kuris berniukas joms labiau patinka ir kaip kvailai kai kurie berniukai atrodo. Vaikų darželyje naujokę pasitinka kitos mergaitės ir visos žino viena kitos vardą. Į naujoką berniukai paprastai žiūri abejingai ir jis įtraukiamas į grupę tik tuomet, jei grupės lyderiai pajunta, kad jis bus naudingas. Vakarop dauguma berniukų negali pasakyti, kuo vardu naujokas ir kitų detalių apie jį, bet jie jau žino, geras ar prastas žaidėjas jis buvo. Mergaitės sutinka ir priima kitus, ir net labiau užjaučia neįgaliuosius, o berniukai likimo nuskriaustuosius veikiau atstumia ir ima terorizuoti.

Nors tėvai kuo nuoširdžiausiai stengiasi auginti berniukus ir mergaites vienodai, skirtingos smegenys galiausiai suformuoja skirtingus pomėgius ir elgseną. Duokite keturmetei mergaitei meškiuką ar kitą žaislą, ir jis taps jos geriausiu draugu. Duokite meškiuką berniukui, ir jis nutrauks jam visas galūnes norėdamas sužinoti, kokia jo sandara, paskui mes viską šalin ir sieks kito žaislo.

Berniukai domisi daiktais ir kaip jie veikia, mergaitės – žmonėmis ir savitarpio santykiais. Kai suaugusieji prisimena vestuves, moterys pasakoja apie ceremoniją ir joje dalyvavusius žmones, o vyrai – apie „bernavakarį“.

BERNIUKAI VARŽOSI, MERGAITĖS BENDRADARBIAUJA

Mergaitės grupelėse linkusios padėti viena kitai ir iš šalies neįmanoma atpažinti lyderės. Šnekėdamos jos parodo savo draugiškumą ir paprastai kiekviena turi geriausią draugę, su kuria dalijasi paslaptimis. Mergaitės į savo tarpą gali nepriimti siekiančios vadovauti bendraamžės, sakydamos: „Ji mano esanti kažki kas“, arba vadina ją „mėgstančia nurodinėti“. Berniukų grupelėse esti hierarchija, lyderis, kurį galima atpažinti iš pranašesnės ar kategoriškesnės žodinės ir kūno kalbos, kiekvienas berniukas energingai siekia statuso grupėje. Valdžia ir statusas jiems yra svarbiausi dalykai. Berniukas paprastai to siekia pasitelkdamas savo sumanumą ar žinias, sugebėjimą griežtai kalbėti su kitais ar atremti varžovus. Mergaitės jaučiasi laimingos užmegzdamos santykius su mokytojais ir draugais, o berniukai abejoja mokytojais, jiems labiau patinka savarankiškai tyrinėti erdvinius pasaulio santykius.

APIE KĄ MES KALBAME

Pasiklausykite bet kurioje šalyje bet kurios vyrų, moterų, berniukų ar mergaičių grupės ir išgirsite, kaip vienai ar kitai lyčiai būdingos smegenys nulemia skirtingą kalbėjimą apie tuos pačius dalykus. Mergaitės kalba apie tai, kas kam patinka ar kas su kuo susipyko. Jos žaidžia mažomis grupelėmis ir artumo dėlei dalijasi „paslaptimis“ apie kitus. Paauglės kalbasi apie berniukus, svorį, drabužius ir draugus. Suaugusios moterys aptarinėja dietą, asmeninius santykius, santuoką, vaikus, meilužius, įžymybes, drabužius, kitų žmonių veiksmus, santykius darbe ir viską, kas siejasi su žmonėmis ir asmeninėmis problemomis. Berniukai kalba apie daiktus ir veiklą – kas ką padarė, kas kam gerai sekasi daryti ir kaip veikia mechanizmai. Paaugliai kalbasi apie sportą, mechaniką ir daiktų funkciją. Vyrų aptarinėja sportą, darbą, naujienas, ką jie nuveikė, kur buvo nuėję, techniką, automobilius ir mechaninius prietaisus.

1999 m. britų kabelinio telefoninio ryšio kompanijai „Telewest“ apklausus 1000 abonentų, buvo atskleista, apie ką vyrai ir moterys kalbasi telefonu.

	Vyrai	Moterys
Draugus	30 %	53 %
Seksą/santykius	18 %	22 %
Darbą	25 %	11 %
Sportą	16 %	2 %
Kitką	11 %	12 %

Trečdalis visų moterų sakė, kad jų pokalbiai trunka mažiausiai 15 minučių, o pusė vyrų teigė, kad kalba ne ilgiau nei 5 minutes.

NEPADORIOS ŠNEKOS

Moterys visad manė, kad vyrai susieina draugėn pablevyžgoti apie seksą, bet tai netiesa. Jei vyras kitų vyrų draugijoje pradeda pasakoti, ką jis praėjusią naktį nuveikė lovoje, nepraleisdamas proceso smulkmenų, tai jo pašnekovai netenka žado arba pasitraukia į šalį. Ne dėl to, kad jis griautų moters reputaciją, bet dėl to, kad kalbėtojas gali pateikti statistinių duomenų apie trukmę ir centimetrus, su kuriais kitiems vyrams būtų sunku sutikti. Todėl vyrai mieliau juokauja apie seksą.

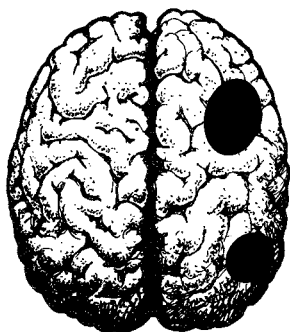
Vyrų draugystės petys į petį grindžiamos daiktais ir pasiekimais, o moterų draugystės akis į akį – emociniu dalijimusi. Todėl moterų ginčų pasitaiko tokių užgaulių – jos viena apie kitą žino daugiau asmeninių smulkmenų, taigi neieško žodžio kišenėje. Moterys niekad nesusilaiko, kai kalba pakrypsta apie seksą. Jos nesivaržydamos aptarinėja technikas, strategijas, trukmes ir dydžius. Ir apibūdina paprastai labai vaizdingai.

KO NORI ŠIUOLAIKINIAI VYRAI IR MOTERYS

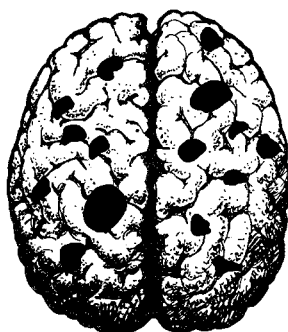
Neseniai penkiose Vakarų šalyse buvo atlikti tyrimai, kai vyrų ir moterų prašyta apibūdinti, koku žmogumi jie save mato idealiose svajonėse. Vyrų daugiausia rinkosi šiuos būdvardžius: drąsus, konkuruojantis, gebantis, dominuojantis, atkaklus, žavus ir praktiškas. Iš to paties sąrašo moterys rinkosi šiuos žodžius: nuoširdi, mylinti, dosni, užjaučianti, patraukli, draugiška ir duodanti. Vertybių skalėje moterys tarnavimą kitiems ir susitikimą su įdomiais žmonėmis įvertino taip pat aukštai kaip vyrai prestižą, valdžią ir daiktų turėjimą. Vyrų vertino daiktus, o moterys – savitarpio santykius. Jų pasirinkimus padiktavo skirtinga smegenų sandara.

EMOCIJOS SMEGENYSE

Kanados mokslininkė Sandra Witleson tyrinėjo vyrus ir moteris siekdama nustatyti emocijų vietą smegenyse. Jausmingi vaizdai buvo pateikiami pirma dešiniajam pusrutuliui per kairiąją akį ir ausį, o paskui kairiajam pusrutuliui per dešiniąją akį ir ausį. Iš MR skenuotų vaizdų ji padarė išvadą, kad vyrų jausmai daugiausia telkiasi dviejuose dešiniojo pusrutulio ploteliuose, o moterų jausmų židiniai išsidėstę abiejuose pusrutuliuose. Nauji tyrimai rodo, kad mūsų emocijos gali slypėti įvairių kūno organų amino rūgštyse, kurios vadinamos neuropeptidais, o skenuotuose vaizduose matomi smegenų ploteliai – tai paprasčiausiai šių neuropeptidų nuotolinio valdymo centrai.

Vyrų emocijų centrai

Moterų emocijų centrai

Vyrų emocijos paprastai yra išsidėsčiusios dešiniajame pusrutulyje, tai reiškia, kad jos gali veikti atsietai nuo kitų smegenų funkcijų. Pavyzdžiui, kilus ginčui vyras gali ginčyti logiką ir žodžius (kairysis pusrutulis) ir paskui persijungti į erdvinis sprendimus (dešiniojo pusrutulio priekinė dalis) nesusijaudindamas dėl problemos. Vyrų emocijos tarsi tūno savo kambarėly ir mažesnė didžioji jungtis sumažina jų tikimybę veikti vienu metu su kitomis funkcijomis.

Moterų emocijos veikia daug plačiau pasklidusios po abu pusrutulius, todėl jos gali veikti tuo pačiu metu kaip ir kitos smegenų funkcijos. Moteris lengvai susijaudina aptarinėdama emocinę problemą. Vyras nėra linkęs taip elgtis arba jis paprasčiausiai atsisako ją aptarinėti. Taip jis išvengia susijaudinimo ar regimo savitvardos praradimo. Apskritai moterų emocijos gali įsijungti vienu metu kartu su dauguma kitų smegenų funkcijų, todėl ji gali ašaroti keisdama nuleistą padangą. Tuo tarpu vyras padangos keitimą suvokia kaip savo problemų sprendimo sugebėjimų išbandymą, tad jo akys nė kiek nesudrėksta net tuomet, kai vidury nakties, žliaugiant lietui, nuošalaus kelio pakrašty jis pamato, kad ir atsarginė padanga yra subliūškusi, o juk praeitą savaitę jis pats iš bažainės išėmė kėliklį.

*Emociingas vyras gali staiga
užpulti it krokodilas, o emociinga moteris
mieliau „apie tai pakalbėtų“.*

Pensilvanijos universiteto neuropsichologijos profesorius Rubenas Guras, panašių tyrinėjimų pradininkas, padarė išvadą, kad vyro smegenys, būdamos griežtai sudalytos į sekcijas, emocijas skleidžia primityvesniu gyvulišku lygmeniu, panašiai kaip puolantis krokodilas, o moteris „prisėda ir kalba apie tai“. Kai moteris kalba jausmingai, ji pasitelkia išraiškingą veido mimiką, kūno kalbą ir galybę intonacijų. Vyras, kuris persijungia į savo emocijas, veikiausiai pereina į roplio režimą ir puola plūstis, darosi agresyvus.

MOTERYS VERTINA SANTYKIUS, VYRAI – DARBĄ

Šiuolaikinė visuomenė – tai tik blykstelėjimas žmogaus evoliucijos ekrane. Šimtai tūkstančių metų gyvenant pasiskirsčius tradiciniais vaidmenimis šiuolaikiniams vyrams ir moterims paliko tokias smegenų schemas, kurios lemia daugumą mūsų bendravimo sunkumų ir nesusipratimų. Vyrai visuomet išsiskirdavo darbu ir laimėjimais, o moterys apie savo vertę sprendavo iš savitarpio santykių. Vyras yra medžiotojas ir problemų sprendėjas – tai turėjo būti jo prioritetas norint išgyventi. Moteris yra lizdo sergėtoja – jos vaidmuo užtikrinti kitos kartos išlikimą. Visi tyrimai apie vyrų ir moterų vertybes, atlikti XX a. dešimtajame dešimtmetyje, rodo, kad 70–80 % vyrų įvairiuose kraštuose iki šiol sako, kad jiems gyvenime svarbiausias yra darbas, o 70–80 % moterų teigia, kad joms svarbiausios yra jų šeimos. Taigi:

*Jei moteris jaučiasi nelaiminga dėl savo
santykių šeimoje, ji negali susikaupti darbe.*

*Jei vyras nelaimingas darbe, jis negali sutelkti
dėmesio į santykius.*

Sukręsta ar prislėgta moteris, siekdama atsigauti, nori kalbėtis su savo vyru, bet vyras tai supranta kaip kišimąsi į jo problemų sprendimo procesą. Ji nori kalbėti ir būti apkabinta, o jis – žiūrėti futbolą. Moteriai jis atrodo beširdis ir abejingas, o vyrui ji atrodo irzli ar smulkmeniška. Tokie suvokimai atspindi skirtingą judviejų smegenų sąrangą ir prioritetus. Todėl moteris visad sako, kad savitarpio santykiai, regis, jai yra svarbesni nei jam – taip ir yra. Kai suprantame šį skirtumą, tarp partnerių išnyksta įtampa, vienas kito elgesį vertiname atlaidžiau.

KODĖL VYRAI „KAŽKĄ DARO“

Vyro smegenys sutvarkytos taip, kad vertintų ir suprastų objektus, jų santykius su kitais objektais, erdvines sąsajas, išsiaiškintų, kaip visa tai veikia, ir spręstų problemas. Jo smegenys užprogramuotos į gyvenimą reaguoti klausimu „Kaip man tai sutaisyti?“ Vyrai šį „sutaisyti“ kriterijų taiko beveik viskam. Viena moteris mums pasakojo norėjusi, kad vyras parodytų jai daugiau meilės dėmesio – tai jis nušienavo pievelę. Jis tai suprato kaip savo meilės išraišką. Kai ji pasisakė, kad vis dar nėra laiminga, jis išdažė virtuvę. Kai ir tai nepadėjo, jis pasisiūlė ją nuvesti į futbolo rungtynes. Kai moteris nusiminusi, ji jausmingai kalbasi su savo draugėmis, o nusiminęs vyras perrinkinėja motorą ar taiso varvantį čiaupą.

*Įrodinėdamas savo meilę jai, jis užkopė
į aukščiausią kalną, perplaukė giliausią
vandenyną, perėjo plačiausią dykumą.
Bet ji jį paliko – jo niekad nebūdavo namie.*

Tuo tarpu kai moteris svajoja apie meilę ir romantiką, vyrai svajoja apie greitus automobilius, galingesnius kompiuterius, didesnius laivus ir motociklus. Visus šiuos daiktus jie gali panaudoti ir visi jie siejasi su erdviniais sugebėjimais bei „kažko darymu“.

KODĖL VYRAI IR MOTERYS PALIEKA VIENI KITUS

Vyro biologinis akstinas yra aprūpinti moterį, ir tai, kad ji įvertina jo pastangas, patvirtina jo sėkmę. Jei ji laiminga, jis jaučia pasitenkinimą. Jei ji nelaiminga, jis jaučiasi nevykėliu,

nes mano negalįs pakankamai jos aprūpinti. Vyrai nuolat skundžiasi savo draugams: „Niekaip negaliu padaryti jos laimingos“, ir to gali užtekti, kad vyras nutrauktų santykius dėl kitos moters, kuri atrodys patenkinta tuo, ką jis gali duoti.

*Moteris palieka vyrą ne dėl to, kad jai
neužtenka to, ką jis gali duoti, bet dėl to,
kad ji emociškai nepasitenkina.*

Ji nori meilės, romantikos ir pokalbių. Jam reikia, kad moteris pasakytų, jog jam viskas sekasi, jog jis puikiai ją aprūpina. Tačiau vyrui reikėtų būti romantiškam ir, svarbiausia, klausytis kalbančios moters, nesiūlant sprendimų.

KODĖL VYRAI NEPAKENČIA BŪTI NETEISŪS

Norint suprasti, kodėl vyrai nepakenčia būti neteisūs, svarbu išsiaiškinti šios nuostatos kilmės istoriją. Įsivaizduokime tokią sceną. Urvinė šeima susibūrusi aplink ugniakurą. Vyras sėdi priešais urvo angą žvelgdamas lauk, stebėdamas kraštovaizdį ir tyrinėdamas horizontą, ar kas nesujudės. Moteris ir vaikai ilgą laiką nieko burnoj neturėjo, ir jis žino, kad vos pasitaisius orui jam reikia eiti į medžioklę ir negrįžti tol, kol nesuras maisto. Toks jo vaidmuo ir nuo jo priklauso šeimos likimas. Jie išalkę, bet įsitikinę, kad jam pasiseks, kaip būdavo iki šiolei. Jo skrandis gurgia ir jis bijo. Ar jam vėl pasiseks? Ar jo šeima badaus? Ar kiti vyrai jo nenužudys, nes jis iš alkio nusilpęs? Taigi jis ten sėdi bereikšmiu veidu ir žiūri. Jam nevalia šeimai parodyti jokio baimės ženklų, nes tai juos priblokštų. Jis privalo būti stiprus.

*Būdamas neteiskus vyras
pasijunta nevykėliu, nes nesugebėjo
tinkamai atlikti savo darbo.*

Milijonai metų nenoro pasirodyti nevykėliu, regis, buvo įspausta į šiuolaikinio vyro smegenis. Dauguma moterų nežino, kad jei vyras vairuoja automobilį vienas, jis galbūt sustoja ir pasiklausia kelio. Tačiau klausyti praeivio, kai ji sėdi automobilyje, reikėtų pasijusti nevykėliu, nes jis nesugeba jos kažkur nuvežti.

Kai moteris sako: „Pasiklauskim kelio“, vyras išgirsta: „Tu nieko neišmanai, negali rasti kelio.“ Jei ji sako: „Virtuvėje varva vanduo iš čiaupo, pasikvieskim santechniką“, jis išgirsta: „Tu niekam tikęs, pasikviesiu kitą vyrą tam darbui!“ Dėl tos pačios priežasties vyrams sunku ištarti: „Atsiprašau.“ Tai jie supranta kaip prisipažinimą klydus, o suklysti reiškia žlugti.

Vengdama sunkumų moteris turėtų neleisti vyrui pasijusti neteisiam, kai su juo aptarinėja iškilusias problemas. Net per gimtadienį gavęs saviugdos knygą vyras dažnai tai supranta kaip: „Tu nepakankamai geras.“

*Vyrai nepakenčia kritikos – todėl jiems patinka
vesti nekaltas merginas.*

Vyruis reikėtų suprasti, kad moteris neturi tikslo padaryti jį neteisų, ji nori jam padėti, ir jam nederėtų įsižeisti. Moteris nori patobulinti savo mylimąjį, bet jam atrodo, jog tai reiškia, kad jis nėra pakankamai geras. Vyras nepripažįsta klaidų, nes mano, kad ji jo nemylės. Tačiau iš tiesų moteris vyrą myli dar labiau, kai jis pripažįsta savo neteisumą.

KODĖL VYRAI SLEPIA SAVO JAUSMUS

Šiuolaikiniai vyrai nėra atsikratę senojo palikimo būti naršiams ir neparodyti silpnumo. Visame pasaulyje moterys klausia: „Kodėl jam visad reikia būti tokiam stipriam? Kodėl jis tiesiog neparodo man savo jausmų?“, „Supykęs ar nusiminęs jis visa tai slepia ir atsiriboja ar nutolsta“, „Priversti jį pasikalbėti apie jo bėdas prilygsta danties traukimui.“

Vyras iš prigimties yra įtarus, konkuruojantis, susitvardantis, besiginantis ir vienišius, slepiantis savo emocijų būklę, kad neprarastų savitvardos. Vyras susijaudinimą supranta kaip nesivaldymą. Visuomenės poveikis sustiprina tokią vyrų elgseną, jie mokomi „elgtis kaip vyrai“, „nutaisyti narsų veidą“ ir kad „berniukams verkti nevalia“.

Moters, lizdo sergėtojos, smegenys yra užkoduotos atskleisti atvirumą, pasitikėjimą, bendradarbiauti, parodyti sužeidžiamumą, jausmus, ir jos žino, kad nebūtina visą laiką tvardyti. Todėl kai vyras ir moteris kartu susiduria su problemomis, abu sutrinka nuo vienas kito reakcijos.

KODĖL VYRAMS PATINKA VYRIŠKA DRAUGIJA

Urvinio žmogaus medžiojami stambūs gyvūnai buvo kur kas didesni ir stipresni už jį patį, todėl keli vyrai susiburdavo į grupę bendrai medžioklei. Pranašesnis vyro protas leido jam sukurti senovinį futbolo komandos atitikmenį medžioklei. Medžioklės strategiją jis išdėstydavo pasitelkęs kūno kalbos signalų visumą.

Medžiotojų grupes sudarydavo beveik vieni vyrai, kurie dirbo „vyrų darbą“ – su ietimis vaikydavosi „vakariene“. Moterys, kurios dažniausiai būdavo nėščios, dirbdavo „moteriškus darbus“ – prižiūrėdavo vaikus, rinkdavo vaisius, šeimininkaudavo ir sergėdavo lizdą. Vyrų reikmė medžioti

grupėmis per milijonus metų buvo įrašyta į vyro smegenis ir jokie ugdymai jos staiga negali ištrinti. Taigi šiuolaikiniai vyrai susitinka medžioklinėmis grupelėmis aludėse ir klubuose – svaidosi juokeliais ir pasakoja istorijas apie savo medžioklinę veiklą, o grįžus namo dažnam vis dar patinka sėdėti ir spoksoti į ugnį.

KODĖL VYRAI NEPAKENČIA PATARIMŲ

Vyruai reikia jausti, kad jis pajėgia išspręsti savo problemas, kurių aptarinėjimą su kitais jis supranta kaip kito žmogaus apsunkinimą. Su savo problemomis jis nesikreipia net į geriausią draugą, nebent mano, kad draugas gali pasiūlyti protingesnę sprendimą.

Nepatarinėkite vyrui,

nebent jis pats to prašo.

Pasakykite jam, kad pasitikite jo

sugebėjimu viską išspręsti.

Kai moteris mėgina išklausti vyro, ką jis jaučia ar kas jį slegia, jis priešinasi, nes tai suvokia kaip kritiką, arba įsi-vaizduoja, kad ji laiko jį nekompetentingu ir pati žino, kaip geriau išspręsti jo bėdas. O iš tikrųjų ji siekia jam padėti pasijusti geriau. Moters supratimu, patarimai stiprina tarpusavio pasitikėjimą, ir tai joks silpnumo ženklas.